

[Steen.]

henvendte sig til Regering og Rigsdag med Ønske om, at den gældende Gældssaneringslov fortsattes, medens de Overvejelser, jeg har omtalt, fortsattes. Disse Henvendelser blev vel modtaget, det, de var Udtryk for Ønske om, blev gennemført foruden med Regeringspartiernes ogsaa med Partiet Venstres Stemmer.

Jeg ser i selve dette, at Landboforeningernes og Andelsforeningernes Repræsentanter over for nævnte Forslag fremsatte Ønske om at faa fornøden Tid til at arbejde med det, den første virkelige Erkendelse fra de paagældende Kredse af, at vi her stod over for et Problem, som maatte klares, som maatte løses paa længere Sigt. Det har efter vor Opfattelse været den store Fejl hos de paagældende Kredse ved deres Stillingtagen over for de Vanskeligheder, der her har foreligget, at man har været tilbøjelig til kun at beskæftige sig med Forholdene, som de i det givne Øjeblik formede sig, og længst muligt vægrede sig ved at se, at der var indtraadt en Forandring af varig Karakter, og det i Virkeligheden var denne, det drejede sig om at tage Stilling til. Ud fra den Bedømmelse har vi givet vor Tilslutning til, at Sagen blev udsat, til Rigsdagen paa ny samles.

Hvad angaar den Handelspolitik, vi har maattet føre og har ført ved Hjælp af Valutacentralen, har jeg med ikke ringe Tilfredshed bemærket mig, at de voldsomme og stadige Angreb, som denne Handelspolitik fra en bestemt Side har været ude for, for Tiden ligesom er stilnet lidt af. Det var i Sandhed heller ikke for tidligt, det skete, alt for længe har det været, uberettiget har det været, og stor Skade har det forvoldt. Det var vort Værgemod Forhold, som vi ikke havde ønsket, men som vi blev stillet over for som den Kendsgerning, det var. Der er, som det allerede er omtalt her i Dag, efterhaanden som Forholdene har gjort det muligt, overført betydelige Varegrupper til Friliste, og det er en Udvikling, som vi ud fra hele vor Indstilling maa ønske kan opretholdes og fortsættes. Det er en Udvikling, der i dette Øjeblik er ført saa langt, som vi af Hensyn til den afgørende Interesse i dette Spørgsmaal for Tiden har ment det forsvarligt at gaa. Jeg tænker her paa det Forhold, der først og fremmest er Landbrugets, men selvfølgelig ogsaa Samfundets store Interesse, nemlig at kunne opretholde de Handelsaftaler, vi har truffet, og som er Grundlaget for den Eksport, vi i Øjeblikket har.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen var i Dag paafaldende forsigtig, og det siger jeg til det ærede Medlems Ros, da han beskæftigede sig med dette Punkt. Det ærede Medlem sagde, at vor Stilling er klar og ligetil, alt, hvad der kan gøres for at tilvejebringe størst mulig Eksport, skal selvfølgelig gøres. Ja, men det er ogsaa gjort, ærede Medlem, og det, mine Ord skulde være en Opfordring til, var at indstille den voldsomme Kampagne, de voldsomme Angreb, der fra de samme Kredses Side, for hvis Skyld det er gjort, er rettet mod det, hvis Nødvendighed flere og flere erkender. Sandheden om Valutacentralen i dette Øjeblik er, at den mere end noget andet er Landbrugets økonomiske Værgemod. Desværre er Forholdene inden for store Dele af Byerhvervene saadanne, at den af en ensidig Agitation oparbejdede Forestilling om, at Byerhvervene har været uden for de Vanskeligheder, som Landbrugs erhvervet mødte, er helt urigtig og derfor skadelig og kun egnet til at vanskeliggøre den Forstaaelse de forskellige Erhvervsgrupper imellem, som det er i alles Interesse at tilvejebringe. Det er vor Opfattelse, at en Løsning af de Landbrugsproblemer, der her er omtalt, med et enigt Landbrugs Tilslutning vil kunne regne med Støtte og Forstaaelse i meget store Kredse. Jeg udtalte i Efteraaret i en Omtale af disse Forslag, at af stor Betydning for vor endelige Stilling vilde det være, hvorledes Landbruget selv gennem sine ansvarlige Organisationer bedømte Nødvendigheden af en Gælds- og Renteordning. Dette er stadig vor Opfattelse, og jeg tror, den gælder for mange, ogsaa uden for vor Kreds.

I Forbindelse med Beskæftigelsessspørgsmaalet er der i Rigsdagssamlingen Løb gennemført en Række Love, som der er god Grund til at nære Forventning om vil virke tilfredsstillende. Jeg tænker særlig her paa Loven om Boligbyggeriet og Loven om Udstykning, der er gennemført paa en saadan Maade, at de, der nu gaar ind til Landbrugs erhvervet, lettes for en betydelig Del af de med Bygningernes Opførelse forbundne Udgifter. Jeg tænker paa Loven om Opførelse af Boliger til Landarbejderne og Beskæftigelse af unge arbejdsløse. Jeg vil i denne Forbindelse gerne føje til, at hvad angaar de Vanskeligheder, der stadig er for Landbruget for at skaffe sig den nødvendige Arbejds-kraft af unge Mennesker i den Alder, hvor Landbruget fortrinsvis søger dem, vil det være en nyttig og rimelig Gerning, om vi, der henvender os til Offentligheden — det gælder Politikere og ikke mindst Pressen — vilde gøre opmærksom paa Sandheden ved-